

DOBROVODSKÝ
ZPRAVODAJ
2024

OBSAH

ÚVODNÍ SLOVO	1
TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA	2
DOBROVODSKÉ OTUŽOVÁNÍ	2
HVĚZDÁŘSKÝ DEN VĚNOVANÝ PAMÁTCE JANA ZAJÍCE 27. 1.	3
KARNEVAL.....	4
MASOPUST.....	5
PROMÍTEJ I TY	5
SBĚR ODPADKŮ KOLEM DOBRÉ VODY.....	6
DOBROVODSKÁ ZABIJAČKA.....	8
VÝSADBA ZELENĚ V OBCI.....	9
HASIČI	11
OBEČNÍ BRUSLENÍ	13
FANDĚNÍ DOMÁCÍMU MS V LEDNÍM HOKEJI 2024	14
DOBROVODSKÁ POUŤ 2024	16
DOBROVODSKÝ FOTBÁLEK.....	17
PÁTEČNÍ VODAFEST.....	17
SOBOTNÍ VODAFEST	18
VODAFEST Z POHLEDU FOTRA.....	20
VODAFEST Z POHLEDU MATKY	23
SETKÁNÍ POD JALOVÝM VRCHEM.....	24
SETKÁNÍ RODÁKŮ A PŘÁTEL OBCE	24
KOLEM DOBRÉ VODY	26
KONCERTY V MÍSTNÍ ŠKOLE.....	27
DIVADELNÍ SEZÓNA V DOBRÉ VODĚ.	28
KRONIKA OBCE DOBRÁ VODA U PACOVA 2023	30
OBEČNÍ KNIHOVNA FRANTIŠKA ZÍKY	34
PEKAŘOVNA ADÉLKA	34
KONTROLA STAVEBNÍCH PRACÍ.....	35
GALERIE.....	37

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení občané, vážení čtenáři,

rok 2024 byl, stejně jako roky předchozí, bohatý na události. Jednou z organizačně náročnějších bylo setkání rodáků a přátel obce, které se uskutečnilo v září. Akce se vydařila nejen díky příznivému počasí, ale také díky vaší pomoci. Za to vám děkuji a děkujeme.

Forma občasníku, který držíte v ruce, zůstala nakonec stejná. Stále je to způsob ohlédnutí za událostmi uplynulého roku, jen jej letos dávala dohromady Bára Bělovská.

Jaké změny v poplatcích nás čekají v roce 2025:

- cena vody zůstává stejná: 15 Kč za m³ + 2 Kč stočné
- cena za svoz odpadu se zvedne na 850 Kč na obyvatele, obec doplácí na jednoho občana 104,83 Kč, částka požadovaná společností SOMPO za jednoho občana je tedy 954,83 Kč

V letošním roce jsme žádali o několik dotací. Jednou z nich je dotace na pořízení zahradního traktůrku a křovinořezu na úpravu návsi. Výsledek této žádosti nám není dosud znám. Tradiční dotaci z POV jsme použili na opravu třídy, kde proběhla výměna kamen (po 20 letech), nové rozvody topení, trocha elektrických rozvodů a byla udělána nová omítka. Toto vše vyšlo na 515 657 Kč. Dotaci na sázení stromů je věnován celý článek. Čerpali jsme ještě dotaci na projekt na ČOV, který byl v letošním roce ukončen.

V roce 2024 jsme byli nuceni investovat také do vodovodu. Jednalo se o jarní výměnu domovního uzávěru u č.p. 19 a na podzim proběhla výměna domovních uzávěrů u č.p. 26 a 37. Kromě toho proběhla částečná obnova vodovodního řádu pod Vintířovským potokem, který byl vodním živlem odhalen a hrozilo, že dojde k jeho poškození mrazem. Celkové náklady na opravu vodovodu činily 112 530 Kč.

Seznam občanů ke dni 15.12. 2024 čítá 108 obyvatel.

V letošním kalendáři najdete dobrovodskou výsadbu stromů.

Vážené sousedky, vážení sousedé,

motivační čtení, které nám má dát smysl žití v tomto údolí,

Vám přeje

Miloslav Matěj Zíka, starosta

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Letošní tříkrálová sbírka proběhla v sobotu 6. 1. 2024 v odpoledních hodinách. Informace byla zveřejněna prostřednictvím aplikace Munipolis. Králové byli ve stejném složení jako předešlá léta, Anežka Hlavinková, Ondra Amcha a Lída Zíková. Po celé vesnici se vybralo 7000,- Kč, což je zatím nejvíce, ale rekordy se trhají každým rokem. Charita Pelhřimov děkuje všem dárcům za ochotu a nám zůstává naděje, že až budeme potřebovat pomoc, budeme vyslyšeni.

Miloslav Matěj Zíka a Ludmila Zíková

DOBROVODSKÉ OTUŽOVÁNÍ

Na Nový rok prvního ledna jsme opět vyrazili do dvouhrázného rybníka na otužování. Poté jsme se chodili otužovat každou naděli ve složení: Bohumil a Antonín Zíkoví, Daniel a Jan Marešovi, Martin Bělovský a Martin Trefil. Jaroslav Pejčoch svou účast omezil kvůli novému vztahu. V únoru se k nám přidal nejmladší otužilec Ondřej Amcha. Dvakrát vlezl do rybníka jen po nohy a potřetí se s bojovým výkřikem statečně vrhl do vody.

Pokračovali jsme až do léta, kdy jsme se chodili spíš příležitostně vykoupat. Na podzim jsme opět obnovili otužování. Ve druhé polovině listopadu byl dvouhrázný rybník vypuštěn, a tak jsme začali chodit do Hatí.

Bohumil Zíka

HVĚZDÁŘSKÝ DEN VĚNOVANÝ PAMÁTCE JANA ZAJÍCE 27. 1.

Další z tradičních akcí v Dobré Vodě byla hvězdářská přednáška určena pro mládež a následně i dospělé. Jan Urban z Vlašimské astronomické společnosti představil uplynulý rok ve vesmíru a co nás čeká nad hlavami v Dobré Vodě v roce 2024. Před přednáškou proběhlo v obecní knihovně setkání při vzpomínce na Jana Zajíce, který je pacovským rodákem a zakladatelem Vlašimské astronomické společnosti.

K občerstvení udělal Čáp buřty na pívu, všichni jsme mu ze srdce popřáli a mysleli si to svoje. Jako každý rok pekáč i přilehlé okolí umyl na plantážníka, a proto byla paní starostová nucena zasáhnout a uvést vše do použitelného stavu.

A co uvidíme na hlavami v roce 2025? To se dozvíme zase v lednu. Snad to nebudou ruské rakety.

Milouš a Čáp

KARNEVAL

Letošní karneval se konal 3. 2. 2024 a vedle sedmi dobrovodských dětí se na něm ukázali i kamarádi z Pelhřimova, Částkovic, Nízke Lhoty, Černovic, Moravče nebo třeba Čelákovic. Dohromady tedy něco málo přes dvacet dětí se mohlo radovat z písniček, které jim zahrála kapela Dana Matějky z Moravče a které byly protkané již tradičními soutěžemi jako židličkovaná, tancování s balónky, předávání klobouku za zvuku hudby, ale také i recitací či zpěvem samotných dětí. I tentokrát si děti samy zvolily nejkrásnější kostýmy, a to vše bylo podpořeno sladkou nebo ovocnou odměnou.

Co se ale letos skutečně podařilo, bylo vystoupení nejsilnějšího muže světa Sisoje, který dorazil na náš skromný karneval a pro malé diváky udělal nevídanou show, při které se strhl boj s patrně druhým nejsilnějším mužem světa, Borisem. I děti samy se směly přesvědčit o Sisojově síle, ale pochopitelně ani ony nebyly schopné s ním úspěšně bojovat, a to mezi nimi bylo zastoupeno mnoho superhrdinů, pár policistů, několik princezen, anděl, včela, lev, ovce, lesní skřítek, hasič nebo Červená karkulka.

Těšíme se na příští ročník

Anna Trefilová

MASOPUST

Dobrá Voda u Pacova se 10. února 2024 proměnila v centrum veselí a radosti z důvodu konání tradičního masopustního průvodu. Tento rok se účastnilo přes 20 masek. Masky během sobotního odpoledne zpestřily každý kout obce. Průvod, provázený veselým zvukem harmonik, prošel celou vesnicí a přinesl s sebou nejen zábavu, ale také spoustu úsměvů a radosti všem obyvatelům. Srdečné díky patří všem, kteří se podíleli na organizaci této akce, a také všem obyvatelům za jejich vřelé přivítání a bohaté občerstvení.

Jaroslav Pejčoch

PROMÍTEJ I TY

Začátkem března proběhla v Dobré Vodě akce Promítej i ty, pořádaná ve spolupráci s programem Jeden svět organizace Člověk v tísni. Tento projekt má za cíl přiblížit témata globálních problémů prostřednictvím dokumentárních filmů. Promítej i ty není jen o promítání, ale i o zapojení komunity. V tomto případě organizátoři vybrali několik filmů, o kterých se následně hlasovalo. Diváci tak mají možnost rozhodnout, který film bude uveden. Tento formát promítání je ideální příležitostí, jak se nejen podívat na kvalitní dokument, ale i diskutovat o důležitých tématech, která se týkají nás všech.

Pro letošní promítání vyhrál film Severní proud, který sleduje nečekanou cestu odpadu z Německa až k norským fjordům. Dokument ukazuje, jak globální problém s odpadem končí v těch nejčistších a nejkrásnějších koutech světa. Ačkoli se může zdát, že problém odpadu je vzdálený, film nás přesvědčuje, že není.

Po promítání následovala krátká prezentace na téma ekologie, která přinesla spoustu zajímavých informací a otevřela prostor pro debatu. A co si budeme povídat, právě u sobotního piva se některé ekologické otázky řeší nejlíp. Akce přilákala kolem 20 diváků, což je na takový formát příjemné číslo.

Protože se večer vydařil, rádi bychom podobné promítání zopakovali ke konci letošní zimy. Takže pokud máte rádi dobrý film, debatu a příjemnou atmosféru, určitě přijďte.

Jan Vlach

Photo © mindjazz pictures

SBĚR ODPADKŮ KOLEM DOBRÉ VODY

Konečně se nám povedlo dohodnout na velký organizovaný úklid cest okolo naší krásné vsi a nenechávat ho jen na jednotlivcích a dětské pracovní síle. Termín vyšel krásně na Velký pátek 29.3.2024. V 9:30 jsme se sešli u Mlíkárny, rozdali si pytle a vyrazili vstříc novým zážitkům a čistšímu okolí. Bylo nás dost, proto se pytle rychle plnily a práce šla pěkně od ruky. Snažili jsme se odpadky i

trochu třídit, přestože to nebyl hlavní cíl výpravy. Nejvíce nám tu projíždějící čuňata vyhazují PET lahve a různé pytle a pytlíky. Našli jsme ale i rozsypaný poklad dětských vlhčených ubrousků, polystyrenu a nečekaně mnoho lahví od piva.

Cesta zpět byla krásná. Všude čisto, asi jako když dokončíte vánoční úklid u sebe doma. Všechno vonělo přicházejícím jarem a krajina byla malebnější než na Ladových obrazech. O to větší smutek mě přepadl následující den, kdy se přes nás přehnaly Obrataňské okruhy. Ta kapesníčková spoušť byla k pláči, cesta nevydržela čistá ani 24 hodin. Nezbyvalo než se modlit za déšť, protože na takový humus by si netroufl ani nejzapálenější ekolog.

Dříve se nám tu o pořádek kolem cest starali hlavně ti nejmladší a já si několikrát pomyslela, co to je za zvrácenou dobu, aby děti uklízely takové nechutnosti, mnohdy klasifikovatelné jako nebezpečný odpad, po lidech, kteří by jim měli jít příkladem a v první řadě je učit nedělat nepořádek, po dospělých. Snažím se vidět svět pozitivně a asi jako bez zla nevidíme dobro, věřím, že po bližším setkání s nepořádkem se všichni příště zastydíme, než vyhodíme jakýkoli odpad z okýnka auta. Zároveň ale pociťuji lehkou zoufalost z vědomí, že největší znečišťovatelé našich cest nejsou místní, ale jen náhodní projíždějící. Nezbyvá nám tedy, než dál bojovat proti lidské hlouposti a malosti vlastními silami a časem.

Petra Jarošová

DOBROVODSKÁ ZABIJAČKA

Druhý dubnový víkend – tedy 12.- 14.4.2024 – patřil všem přátelům a příznivcům vepřového masa a výrobků z něj.

Vše ale začalo už 26.1.2024, kdy obecní zastupitelstvo schválilo tuto akci a stanovilo termín. Ne všichni občané byli z tohoto rozhodnutí nadšení, protože ví, kolik práce to obnáší. 6.4. jsme se poprvé sešli ve škole (bylo nás asi 6), abychom dali dohromady seznamy, co je potřeba sehnat a nakoupit. Na 10.4. byla vyhlášena dobrovolná brigáda na úklid kovárny. Ani tam nebyla účast převeliká, ale určitě větší než ve škole. Úklid a příprava elektřiny zabrala víc času, než jsme čekali. V pátek bylo vše připraveno. Dorazila hlava celé akce – Josef Žák z Dobšic – Józka a už litaly první pokyny. Páteční večer také patřil kávě. Dan Marešů st. našel na půdě pražičku. Ne jedno stavení v Dobré Vodě si zpříjemňuje ráno kávou ze Strmilova (měli jsme od nich i přednášku o kávě), a proto M. Trefil domluvil pana Filipa Kubáka, který nám přijel s pražením pomoci. Jak se to povedlo jste mohli ochutnávat celou sobotu.

V sobotu v 7:30 si Józka osobně dojel vyzvednout maso a vše další potřebné k panu Kuranovi do Pacova a jelo se vyrábět. Mezitím se v kovárně sešla ranní ptáčata a dobrovolníci, kterým už se začaly sbíhat sliny na slíbené produkty. Nakrájej tohle, dones to do pařáku, přilož, zamíchej s tím, stáhni kůži, nakrájej sádlo, zkontroluj maso v troubě... Neuvěřitelné, co vše létalo z Józových úst směrem k nám. My ho poslouchali a díky tomu začaly vznikat výtečné pochutiny. Vrabci, pečená žebra, karbanátky a další se postarali o plná břicha v době svačiny/oběda. Mezitím byl hotový ovar a začalo se makat na dalším. Netrvalo dlouho a naše žaludky byly plné, ale Józka si nedal pokoj a vytahoval další a další věci, které jsme prostě museli ochutnat. Ve 14 hodin přijel pan Kudrna a zpříjemnil nám žravé a stále pracovní odpoledne svým zpěvem a hrou na harmoniku až do večerních hodin. Pak už se jen sedělo, jedlo a pilo i bez hudby. K dobré kávě nechybělo ani něco sladkého – o buchty se postarala paní Matějková, o koláčky paní Vacířová st. a o bábovku Stáňa Zíková – děkujeme! Děkujeme i J. Soukupovi, který k dobrému jídlu daroval soudek Suchdolského Jeníka – minipivovar ČZU. Naše krásná obecní akce přilákala i pana Šmejkal z Pacova, který přijel ochutnat výrobky a pohovořit s občany.

Neděle už tak veselá nebyla, protože úklid není moc veselá záležitost. Zavakuovali jsme zbylé maso (to se využilo na nedělní poutňový oběd), rozdali jsme úplatky těm, bez kterých by se akce nemohla takhle uskutečnit, a asi 100x jsme naplnili a pustili myčku, než jsme se zbavili všeho špinavého a ultramastného nádobí (bez myčky už si nechci obecní zabíjačku ani představit)! K obědu

jsme dojeli poslední zbytky vrabců a všeho možného, rozdělili si zbylou zabíjačkovou polévku a šli hodit domů nohy nahoru po náročném, ale krásném víkendu. Přátelům vepřového zdar!

Lenka Vacířová ml.

VÝSADBA ZELENĚ V OBCI

První myšlenka před psaním tohoto článku byla, že si vždycky lámu hlavu, jaký je rozdíl mezi stromořadím a alejí. A když už si to někde vyhledám, tak to za chvíli zase zapomenu. Proto jsem se rozhodl napsat to sem, černé na bílém, nejen pro sebe, ale i pro obecné vzdělání. Alej je souvislá řada stromů, která vždy lemuje cestu nebo komunikaci – ať už pěší, cyklistickou, nebo silniční. Stromořadí je obecnější pojem a označuje řadu stromů, která nemusí být nutně u cesty, může být třeba podél plotu nebo na hranici polí. Alej má často estetický nebo historický význam, zatímco stromořadí může být vysazeno i čistě prakticky. Teď už v tom máme jasno, tak pojďme k tomu, co jsme pro zeleň v naší obci v posledním roce udělali.

V loňském roce jsme v rámci dvou projektů udělali další krok k oživení krajiny v naší obci. Cesta k Bukovci je ukázkovým příkladem nově vzniklé aleje, protože – jak napovídá název – vede

podél cesty. Na tomto úseku bylo vysázeno 30 stromů a 62 keřů, vše zástupci naší původní české flóry. Stromy jako javor mléč, třešeň ptačí a lípa srdčitá nejsou jen krásné na pohled, ale nesou si i zajímavé příběhy: třeba lípa byla ve středověku považována za strom ochrany, a proto ji lidé často sázeli u vesnických kapliček nebo studní. Javor mléč je zase mistr adaptace – jeho listy dokážou zachytit jemný prach, čímž přispívá k čistšímu vzduchu, a na podzim nám dává nádhernou zlatou podívanou. Keře jako růže šípková a trnka obecná nejen poskytují útočiště drobným živočichům, ale také jsou přírodním "zásobníkem" na zimu. Věděli jste, že šípky obsahují až 10x více vitamínu C než citrony? A trnky, i když jsou syrové trochu trpké, byly kdysi oblíbeným základem pro domácí víno a likéry.

Pro ochranu před okusem zvěří byly ostrůvky keřů pečlivě oploceny. Bagrista a jeho pomocníci, kteří se podíleli na zapichování sloupků do země, si ještě teď práci pochvalují se slovy: „Ty sloupky šly tak dobře, jako bychom je píchali přímo do cesty.“ No, alespoň je žádný zajíc hned tak neporazí.

Druhý projekt, Obnova zeleně, se zaměřil na revitalizaci stávající výsadby. Bohužel, staré hrušně už dosloužily, a tak byly vykáceny. Na jejich místo však přišly nové, poměrně vzrostlé mladé hrušky, aby se tradice tohoto ovocného bohatství zachovala. Celkem bylo vysazeno 35 stromů, nejen hrušně, ale i další druhy, které byly rozmístěny různě po obci. Na podzim jsme také pečlivě ošetřili stávající stromy na návsi, aby mohly zůstat v dobrém stavu co nejdéle.

Co do počtu vysázených stromů a rozmanitosti druhů nesmíme opomenout obecní les, s ním si jakýkoliv sebevětší projekt nezadá. Na jaře 2024 bylo vybudováno 630 metrů nových drátěných oplocenek a vysazeno 8 400 sazenic dubu zimního, 300 modřínů opadavých a 500 smrků ztepilých. Před výsadbou se plocha o rozloze přibližně 0,89 hektaru připravovala lesní frézou, aby měly stromky co nejlepší podmínky k zakořenění. Na podzim téhož roku je v plánu pokračovat frézováním dalších 2,3 hektaru a vysadit 4 500 sazenic smrků ztepilých, které budou zároveň ošetřeny podzimním repelentním nátěrem proti okusu zvěří.

Příští rok bude realizována stavba dalších oplocenek – přibližně 600 metrů drátěných plotů rozdělí prostor na tři samostatné celky. Do nich se vysadí nejen dub zimní, ale také douglaska tisolistá, jedle bělokorá a v menším množství modřín opadavý. Plochy kolem oplocenek budou doplněny smrkem ztepilým, který zajistí postupné zalesňování a stabilizaci ekosystému. Tento promyšlený přístup k obnově obecního lesa zajistí, že se do budoucna zachová jeho funkčnost i pestrost. Výsadba nových stromů a pečlivá ochrana sazenic jsou investicí do příštích generací obyvatel nejen Dobré Vody.

Mimo obecní les v roce příštím plánujeme pokračovat ve výsadbě stromů podél cesty do Bukovce, kde jsme momentálně zhruba v polovině. Projekt bude financován z dotace, stejně jako všechny dosavadní výsadby. Vítáme také Vaše nápady – máte tip, kde by se v našem katastru hodilo vysadit další stromy nebo keře? Budeme rádi, když nám dáte vědět. Společně můžeme naši obec udělat ještě příjemnějším a zelenějším místem k životu.

Jan Vlach

HASIČI

V pátek 23. února 2024 se uskutečnil tradiční hasičský ples, který opět přilákal milovníky zábavy a dobré hudby. O skvělou atmosféru se postaral hudebník Vojta Kudrna, jehož repertoár roztančil všechny generace. Kapacita našeho kulturního zařízení byla téměř naplněna, což potvrdilo oblíbenost této akce mezi místními. Nechyběla ani tradiční tombola s pestrými nabídkami cen, která přispěla k dobré náladě a zpestřila večer. Touto cestou děkujeme všem přispěvatelům. Ples se vydařil a potvrdil své místo mezi nejoblíbenějšími událostmi v naší obci.

Dne 27. dubna 2024 se v Eši konalo námětové cvičení, kterého se zúčastnilo sedm jednotek z okolí včetně SDH DV. Hlavním úkolem bylo dopravit vodu z rybníka Zábranák na vrchol kopce s převýšením cca 60 metrů. Jednotky musely precizně spolupracovat při zapojování hadic a čerpadel. Vyzkoušeli si práci s vysílačkou, která je oproti mobilnímu telefonu náročnější. Cvičení ověřilo technickou zdatnost a připravenost jednotlivých sborů. Naše technika obstála na výbornou. Akce probíhala za přátelské atmosféry a opět potvrdila důležitost týmové spolupráce.

Dne 4. května 2024 se ve Věžné uskutečnilo hasičské okrskové cvičení, kterého se zúčastnilo sedm družstev. SDH Dobrá Voda u Pacova si vedl se střídavými výsledky. První pokus zvládl s kvalitním časem 36,70 sekund, což přineslo naději na solidní umístění. Bohužel druhý pokus se nepodařilo dokončit kvůli problémům se zapojením rozdělovače. Pokus nebyl klasifikován. Dobrá Voda nakonec obsadila 6. místo. Celé cvičení probíhalo za krásného počasí, které přispělo k pěkným sportovním výkonům a dobré náladě všech zúčastněných.

Na začátku srpna se náš sbor navždy rozloučil s panem Karlem Průšou. Bylo nám ctí, že byl naším dlouholetým členem. Čest jeho památce.

Závěrem přejeme všem čtenářům občasníku krásně prožítí vánočních svátku a mnoho zdraví v roce 2025

SDH Dobrá Voda u Pacova

OBECNÍ BRUSLENÍ

Letos v lednu se to povedlo. Konečně mrzlo alespoň pár dní v kuse, a tak se povedlo uspořádat obecní bruslení na rybníku pod Šafářova. Konalo se 20.1. a účast byla vysoká. Přišli si zabruslit jak ti nejmenší, tak i zkušení bruslaři a hokejisté. Pro zpříjemnění mrazivého počasí bylo možné zakoupit teplý nápoj u stánku „Johna Debila“ a k tomu si zakousnout buď párek v rohlíku, nebo výborné koláče od Vacířů (moc děkujeme). S bruslením se končilo až za tmy a všichni si to užili natolik, že už se domlouvali, kdy se sejdou znovu. Bohužel pak led rozmrzl... Nadšení bruslaři se tím však nenechali odradit a hned se domluvilo bruslení na stadionu v Pelhřimově, které se konalo hned další víkend, 27.1. A poté, pro velký zájem, se jelo ještě znovu jednou v únoru a jednou v březnu. Vždy se sešlo bruslařů dost, takže cena za pronájem ledu, který si účastníci platili sami, byla únosná a všichni si to moc užili.

Barbora Bělovská

FANDĚNÍ DOMÁCÍMU MS V LEDNÍM HOKEJI 2024

Už posledních pár let se v Dobré Vodě aktivně fandí hokeji a ani letošek nebyl výjimkou. I když přeci jen to letos bylo trochu jiné. Potom, co nás hned začátkem roku navnadila naše hokejová „dvacítká“, která vybojovala bronz strhujícím obratem proti Finsku (z 3:5 na konečných 8:5) na MS U20 ve Švédsku, jsme mohli sledovat české hokejové holky na MS v Americe, kde se jim povedlo také získat bronzové medaile. A ani naši para hokejisti nezůstali se svojí bronzovou medailí z MS v Kanadě pozadu. Takže s tím, jak se blížil svátek všech českých hokejových fandů – mistrovství světa mužů, rostla i naše chuť fandit, i když očekávání nebyla nijak velká. Výměna trenérů a předchozí výsledky nám ale napovídaly, že by se mohly hnout ledy. A navíc! Mistrovství se konalo u nás doma v Česku, v Praze a Ostravě. Takže letos jsme měli všichni zase lepší možnost dostat se na MS i na živo! Atmosféra v O2 aréně, kde je s vámi dalších 17.000 lidí, je totiž zážitek, který už se nemusí opakovat. Vše tohle fandění ale ukazuje, jak silně je hokej spojený s českou národní identitou. Fandění českému národnímu týmu je tradičním spojením mezi jednotlivými generacemi a mezi celým národem. V Česku, kde každá vesnice a každý malý městys má svůj sportovní klub, hokej není jen sportem, ale i společenskou událostí. Mnohé vesnické hospody, kulturní domy nebo hasičské zbrojnice se stávají neformálními centry pro sledování zápasů. Před televizními obrazovkami se schází místní obyvatelé, kteří se zde nejen těší na výkony našich hokejistů, ale také diskutují, fandí a prožívají každou vteřinu napínavých momentů a stávají se samozvanými trenéry. A to naše "vesnické" fandění je naprosto unikátní. Lidé se znají, každý ví, kdo jak fandí a jaké má své rituály při zápasech. Hokejové zápasy tady tak mají jedinečnou a srdečnou atmosféru. U nás v Dobré Vodě se jako tradičně fandilo ve škole, kde jsme letos mohli sledovat zápasy na novém velkém plátně přes nový projektor, který byl součástí letošní rekonstrukce třídy.

Odměnou za naše fandící výkony při sledování zápasů nám mohl být zase výkon našich hokejistů. Od prvního zápasu nám totiž dávali naději, že by se mohlo letos zadařit. Přes docela hladký průběh ve skupině, kde jsme nakonec skončili až třetí, jsme postoupili do čtvrtfinále, kde jsme sice těsně, ale přesvědčivě, zdolali USA 1:0. A potom už bylo jasné, že se bude hrát o medaile, a nám fandům zase trochu více ztuhla krev v žilách... Říkal jsem si: „Medaili? Doma? To by byl sen... Sakra, a já myslel, že to nikdy nezažiju, a teď je tu šance.“ No, uvidíme po Švédech, se kterými jsme měli sehrát semifinále... „Nezkazí nám to pout’?“ pomysleli jsme si. Semifinále se totiž hrálo v sobotu o pout’ovém víkendu. Švédí sice měli nabitou sestavu, ale naši jim nedali šanci a po výhře 7:3 jsme najednou byli ve finále... Chápeš? JSME VE FINÁLE!!! Ozývalo se celý sobotní večer na pout’ovce. Nedělní pout’ový oběd atd. už byly jen formalitky při čekání na večerní finálový zápas se Švýcarskem. „Už to bude, už to bude“, hlásili jsme si nervózně mezi sebou. A pak to přišlo. V neděli večer začalo

finále... „Fakt? Hrajeme finále doma? Na to přeci čekám celý život,“ si několikrát sám v hlavě opakuju. (pozn. autora: poslední zlato z domácího MS jsme získali v roce 1985). Od posledního zlata venku je to přece letos 14 let! Je to vůbec možný? „Kdybychom tenkrát věděli, jak dlouho budeme bez zlata, tak jsme ty oslavy tak nepodcenili“, říkáme si s Kapitánem. No nic, teď je potřeba se soustředit, aby to letos vyšlo. Po dlouhém čekání na první finálový gól se nakonec v polovině třetí třetiny prosazuje hráč s číslem 88, David Pastrňák (pozn. autora: Ale to jsme mu předtím museli nandat jmen. Asi to bez toho nefunguje...). Ajaj, jsme sice šťastní, ale nervní jako sáňky v létě, a věříme, že už to musí vyjít... kořalku máme přeci připravenou a dovolenou na další den nahlášenou. A... ANO! „JSME MISTŘI!“ řveme v hloučku potom, co David Kämpf dává gól do prázdné brány pár sekund před koncem zápasu. Krásný pocit, který už nemusíme do konce života zažít... „Jen škoda, že je nás tu tak málo.“ říkám si v duchu. Pár lidí to zazdilo no... nenaděláš nic, hlavně že jsme mistři. Okamžitě symbolicky nalévám „Jágra“. Tohle už nesmíme podcenit... Obrovská radost se nás drží i pár dní potom. Vzpomínky zůstanou celý život. Mistrovství světa v hokeji 2024 bylo nejen sportovním svátkem, ale i časem, kdy český národ znovu ukázal svou sílu a hrdost. Fandění českému týmu je víc než jen fandění – je to projev národní jednoty, síly komunity a lásky k hokeji.

Hoši, děkujem!

Lukáš Vlach

DOBROVODSKÁ POUŤ 2024

Páteční večer patřil promítání filmu pro děti a grilování domácích produktů.

Sobotní podvečerní program zahájila pacovská kapela Paradentóza. Pro nepřízeň počasí se koncert přesunul do třídy bývalé školy. Stará dobrá a větry ošlehaná pelhřimovská kapela Nikdy není pozdě se počasí nezalekla a svou hudbou roztančila dobrovodskou náves. U Mlíkárny se pekly vepřové kýty od pacovského řezníka Davida Kurana, speciálně připravené pro občany naší kotliny.

V neděli proběhla tradiční mše v místní kapli, sloužená bratrem Jaromírem Šmejkaem z pacovské farnosti. Tradiční oběd na návsi pro poutníky se mírně opozdil pro nemocnost v obci (vrchní kuchař Olda zůstal na lůžku). Milouš na lůžku nebyl, oběd připálil a Stáňa to dělala znova. Po obědě proběhl tradiční fotbalový turnaj o pohár spolku Lesklé koule za účasti výběrů z Kamene, Věžné a Dobré Vody. Turnaj skončil v pořadí Dobrá Voda, Kámen, Věžná.

Vrcholem pouťového odpoledne bylo vystoupení divadelního spolku Hralous s pohádkou nejen pro děti. Po celou neděli také probíhala po katastru obce sportovně-vzdělávací hra pro děti. Naše tradiční střelnice byla obležena po celou pouť. Pobíhající MS v ledním hokeji se stalo součástí pouťového víkendu a sobotní semifinále ČR – Švédsko sledovala plná třída.

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na zdárném průběhu poutě.

Autoři článku: Čáp a Milouš

Překlad do srozumitelné češtiny: Anežka z č. p. 13

DOBROVODSKÝ FOTBÁLEK

Po úspěšném loňském roce jsme letošní fotbalovou sezónu zahájili už na konci března a probíhala až do konce září. Již tradičně jsme se scházeli u nás na návesním hřišti každou středu navečer a poté nárazově o víkendech. Zájem v průběhu roku rostl a lidu bylo povětšinou dost. Navíc k nám pravidelně dojíždějí posily z Kamene. V průběhu roku také proběhly dva fotbalové turnaje – o pouti a během setkání rodáků. Sezóna proběhla bez větších zranění (kromě vykloubeného ramene), takže už se vše připravuje na příští rok.

Antonín Zíka

PÁTEČNÍ VODAFEST

Letos v létě se v Dobré Vodě opět konal tradiční hudební festival Vodafest a jeho součástí se již po šesté stal i páteční program.

Přípravy začaly už ve čtvrtek a probíhaly stejně jako každý rok. Jedinou změnou bylo rozšíření výčepu o další stan a všechny ostatní stany i pódium se musely přikrýt dalšími plachtami. Předpověď počasí totiž nebyla vůbec příznivá a těsně před zahájením festivalu se naplnila. Přišla velká průtrž mračen. Vše sice bylo přivázané, ale i tak jsme všichni museli držet stany a chránit vybavení výčepu.

Děšť se po chvíli umírní a všechno naštěstí dobře dopadlo. Nabrali jsme sice malé zpoždění, ale festival mohl konečně začít.

Další změna se také objevila v programu večera. Poprvé páteční večer nezahájila kapela Prádelní koš, ale otevřela ho údajně nejtvrdší kapela pod sluncem – Nejtvrdší materiál. Následovala pelhřimovská ska-punková skupina Myšlenkovej pochod a pod pódiem se to začalo rozjíždět. Potom vystoupili strahovští Foggy Dude, kteří to rozjeli ve stylu irského folk punku. Hráli u nás již po několikáté, ale letos poprvé s novým členem, bývalým kytaristou Prádelního koše, Emanem Marešem. Další na řadu přišli Dopamin Youth z Českých Budějovic, kteří ve skvělé atmosféře pokračovali. Program zakončili milovníci Braníka a ginu s tonikem, Stan Lee a Big Zrzek z Tábora, a večer oživil trochou rapu.

Hudební produkce sice skončila, ale zábava určitě ne. Pivo stále teklo proudem a pro ty nejvytrvalejší rozjeli Dopamine Youth ve stanu akustickou show, která trvala až do brzkých ranních hodin.

Klárka Zíková

SOBOTNÍ VODAFEST

Psala se sobota 13.7. LP 2024 (není to léta páně, ale Lud'ka Porodu). Pro lidi, co navštěvují Vodafest pravidelně, pro ně se nebude jednat o nějakou osvětu, ale malinko si shrneme, jak nám ta sobota šla.

Jako již tradičně, počasí se na Vodafest kreslilo lidově na hovno. Přehánky, fičáky, bouřky, trakaře, pršení z boku nebo od země, prostě idylka, s jakou chcete trávit dva dny venku nebo ve stanu. Boty jsem měl mokré ještě z pátku, kde jsem visel na zvukařově stanu jako uzený v udírně a moc jsem si přál, aby nám počasí přálo (pozn. aut. „když si něco moc přeješ, vesmír Ti to dá“). Měl přeci přijet legendární Elektrický pán a hrát nám naše zamilované písně zalité humorem, sexuální tematikou a nadávkami nejhrubšího zrna. Účast lidí, co věřili v mé skvělé marketingové schopnosti, potvrzovala, že počasí je nezastaví, jen když se bude hrát. Pro ty, co čtou mezi řádky, může být zřejmé, že lidí se nám do chrámu pestré zábavy a hudební obrody táhlo docela dost. Pivo teklo proudem a holky chodily jen v podprsenkách, kluci bez. Novinka se svou bandou míchal drink za drinkem a naši návštěvníci mohli nově ochutnat luxusní pochutiny, které navařil mistr Houdek – kolega Lukáše, který by to z fleku mohl dělat za peníze, my mu asi žádný nedali, ať to za peníze dělá jinde. Za to mu ještě jednou dík, byla to pecka pecek a kdo neměl šanci ochutnat, ať se s tím minimálně vnitřně trápí. Ale o jeho důležité roli až později.

Něco k programu. Naplánován byl hodně pestrý, veselý a poslouchatelný. Vystoupilo Místní těleso se svou underground agro show, kde se mlátilo na obruče, jako by nebylo zítřka, a i zpěvák se snažil vymáčknout ze svého recitálu maximum, byl na domácí půdě, nebylo tedy divu. Následovali „Kluci od jídelny“, „PNP“, Sisus Ralsis, kteří nevynechali dobrovodskou písničku složenou Dobré Vodě tzv. na tělo, kterou obci ve své pýše zaplatil baron Nojman. Dohrál Sukulent Sound a měla vystoupit Dukla Vozovna, kdy jsme okusili první mírnější přehánku. Toho času jsme již ochutnali nějaký ten panáček, a ani košť borovičky nemohl uniknout našemu sdružení, což, jak se následně dozvíte, byla pro již dnes dvojnásobného otce Lukáše kardinální chyba. S první přehánkou se totiž i Lence spustila voda a Luděk (nenarozené dítě) chtěl ven, naštěstí se toho času přijel podívat na akci i mistr kuchař Houdek, který hodil pod Lenku igelit a nešťastného otce s jeho rodičkou odvezl do porodnice. Zbytek spolku držel pozice a sváděl nelítostný souboj s pelhřimovským pivem, nejružnější kořalkou, suprovým jídlem a pitomejma přehánkami.

Začalo se šerit, Dukla Vozovna dohrála. Publikum drželo, plná louka lidí. Všichni čekali na Elektrick Manna, Lenka na porod. Pro lepší spojení se čtenářem dále již budu používat jen označení Pán. Pršelo otravně, ale zvukař nechtěl povolit. Přikrejšovalo se, vylejšovalo se, stěrkovalo, nalejšovali jsme se. Trochu zoufalý to bylo, to nepopírám. Pán začal zkoušet. Všichni nadšení, koncert bude a lidi před pódiem taky. Pán začal hrát, déšť ještě sílil. S atmosférou pod pódiem to nehnulo, byla skvělá a lid se bavil. Zvukař méně, ale pořád držel a nechtěl vypnout. A pak to přišlo. Hrála písnička „To mi dělá dobře na č*r*ka“. Dav šílel a všichni zpívali pasáž „Ukažte cecany k*n*y“. Nejednou ticho, tma... Už nešlo hrát. Teklo do aparatury a bylo to zdraví nebezpečné. Tím sobotní produkce byla ukončena a více se nehrálo. Ostatní kapely jsme museli poslat domů.

To jsem však nevěděl, že více zdraví nebezpečný je, když se kamarádovi – prakticky našemu třetímu tlustému bráchovi – narodí dítě na Vodafest. A tak taky se stalo, Lenka nedodržela slib a narodil se Luděk. Víte, co je nejhorší? Dítě musí být prostě zdravé. Musí, prostě musí! A to je velká odpovědnost, která ležela na každém z nás. Zbytek večera, který měl poklidně končit, se již odehrával ve stánku s občerstvením. Kapely nám asi nechyběly. Soudím podle řevu a návštěvy Waldemara Matušky, že opravdu nikomu. Pilo se opravdu všechno a hodně, snad i voda z párků. Tím vlastně končí celá sobota, teda co si tak pamatuju.

PS: Luděku v*le, až tohle jednou budeš číst, vopovaž se stěžovat si na to, že bys měl být někdy nemocnej, fakt jsme na tom dřeli, Lukáš Kudrnů kvůli Tobě zdemoloval malbu u pana Trefila a nablil čtvrt vany.

PPs: pro dokreslení sobotní bujaré atmosféry dokládám pár fotografií, u kterých si můžete tento den lépe představit.

VODAFEST Z POHLEDU FOTRA

Sobota 13.7.2024 měl být docela standardní vodafestový den, všichni se zajímali jen o počasí a jestli přijdou nějaký lidi, který zalepěji tu sekeru, kterou každé rok uděláme... Vlastně ani nevím, co se dělo v pátek večer na kopci. Když se přihnal ten vítr a začalo pršet, seděl jsem doma na gauči a koukal na kopec přes okno, takže jsem jen viděl, že to není nic moc... Stany docela litaly, ale neměl jsem brejle, tak mi to nepřišlo tak hrozný. Stejně mě nejvíc štvalo, že sem nedal plechovku na komín u traktoru a že do něj naprší. No, co už... stanou se i horší věci.

Sobotní ráno jsme zabili asi zbytejma přípravama na start Vodafestu. Měl jsem ale v hlavě jinou věc... Proč mi sakra Lenka ráno říkala, že jí není dobře, když jsme se několikrát jasně domluvili, že na Vodafest se rodit prostě nebude! Vždyť je to 3 týdny před termínem... Takže jsem na to spoléhal a počítal s tím, že se to nestane (i když máš vzadu v hlavě stejně myšlenky, že by se to mohlo stát). No, ale protože jsme měli super výčepního až z Pelhřimova, kterej tomu fakt nevěřil, tak se mu nějakým způsobem podařilo mi vnutit borovičku (nebo 2?). No nic, šli jsme domu uspat naše (v tu chvíli) zatím jediný dítě. Když jsem se vyprdelil zpátky na kopec, tak přišlo zahájení Vodafestu, no, a to bez pand'uláka nejde, že jo. Zahájeno, „dám jedno a počkám na Lenku s Ladou,“ říkám si v duchu. A tak se stalo, přitom mi akorát psal náš šéfkuchař Tomáš Houdek, že je o víkendu slaměnej vdovec a že by se mohl stavit na kukačku na festu. Odepsal jsem mu, že jídlo si všichni chválí a že pokud si

chce nechat pohonit ego, ať neváhá a vyrazí... Lada si mezitím stříhla pár MMA fightů s těžkou váhou ve skákacím hradě a Lenka odešla s Terkou domu na záchod... No jo, ty těhotný chodí pořád... Akorát dorazil pan kuchař, prohodili jsme spolu pár slov, když mi zazvonil telefon. „Volá Lenka,“ říkám Tomášovi a mám divný tušení, že to nebude jen aby se mě zeptala, jestli mají ve skákacím hradě ještě všechny děti obě oči... Přijímám hovor a... je to tady „ASI RODÍME!“ Do háje, už můžu říct, že tohle se neděje jen ve špatnejch filmech. Ani nevím, co nebo kdo zrovna hraje na pódiu... je mi to jedno snad ještě víc než jiný Vodafesty. Běžím (jo, čteš to slovo správně, a nebude to naposledy) za tátou mu oznámit, že hlídá Ladu, protože Lenka nedodržela slib (☺). Pak hned zpátky za kuchtíkem, že bych potřeboval takovou drobnost a že když teda jede do Pelhřimova na ten nákup, o kterým před chvílí mluvil, tak by nás mohl s Lenkou hodit do porodnice, jen aby tam koukli, jestli to nebude planej poplach. Když jsem viděl, jak mu cuklo oko, tak jsem hned dodal, že to je, protože já už řídit nemůžu, vlastně nikdo tady... a že kousek igelitu na sedačku mám doma a pučím. To ho dostatečně uklidnilo a zachoval se jako skutečnej lidumil. Já sjel na kole domu, tam jsem našel hromádku neštětí s papírem, kam jsme za těch 9 měsíců nebyli schopný vyplnit jméno dítěte (ne toho, co už máme doma... to by bylo asi jednoduchý) v ruce. „Tak jak se bude jmenovat? Takhle to přeci bejt nemělo,“ povídá mi Lenka. „Já nevím, tak toho Luďka tam dáme, ne?“ odvětil jsem. OK, souhlas... Sakra, co nám na tom trvalo tak dlouho, když teď to šlo hned?

Tomáš s autem už čeká venku, bereme sbalenou tašku, loučíme se s Ladou a tatškou a jedem do Pejru. Samozřejmě jsme to vzali kančí stezkou, ať je to jistota. Minule se to osvědčilo. Je 15:58 a sedíme v porodnici... Ta vylítaná dodávka má asi lepší tlumiče než naše stará RAVka, protože asi po hodině čekání (no Tomáš si aspoň stihnul v klidu nakoupit) mě posílají zpátky domů s tím, že Lenka tam zůstane a mě dají včas vědět. „Klidně to může trvat i 12 hodin,“ říká mi sestřička v porodnici. OK, jedem zpátky domu, možná stihnu i kousek Sukulent Soundu, jedený ze dvou kapel, na který jsem se těšil. Při příjezdu do vsi už tu na nás čekají všichni zvědaví jak vopice. No, jediný, co jim říkám, je, že už si tu hnusnou borovičku dneska nedám. Nějak jsme se vystřídali v hlídání Lady, a když už spala, tak si říkám, že když s ní doma počká děda, tak bych se mohl na chvíli kouknout na Elektrického pána, což je ta druhá kapela, kterou znám (celkově třetí za těch asi 15 let). První 2 písničky, kdy ještě moc nepršelo, jsem nestihl. Začíná pořádně pršet, беру filčáky a bundu, která hned nepromokne. No, tentokrát jsem v podstatě připraven na porod a jdu znova ven. Přidává, hřmí, Pán ještě hraje... po asi 30 minutách jsem durch, jdu se schovat do výčepu. Začíná brutálně chcát, tma jak v prdeli, zvukař to rozpouští s tím, že nechce přijít o aparát, už nestačí z pódia vyhánět vodu, Pánovi je to jedno, jsou nachcaný víc jak mezička vedle u lesa. Konec produkce, je 22:11. Zvoní telefon, na Lenku to zase přišlo, letím („běžím“) k baráku. Filčáky jsou na to podělaný bláto krátký. Nekrytá mezera na mých

nohou mezi krat'asama a filcákama je... no, jak to říct slušně? – neslučitelná s návštěvou v porodnici. Musím do sprchy si aspoň opláchnout nohy, 2 minuty navíc (ty si zapamatujte). Oznamuju dědovi, že jedu do porodnice, a sedám v tom chcanci do auta. Cesta je delší než normálně, leje jako z konve, nedá se pořádně jet, a nechci tady na tom světě po sobě nechat 2 sirotky, jejich matku a nedopladenou hypotéku. 22:38, zvoním na porodní báby dole v novém porodnici, zlatě ve starý... je 22:42 otevírá mi sestra dveře nahoře... „Tak jste to akorát o 2 minuty nestihnul... Paní je asi mistr světa v rychloporodech,“ vysmátě utrousila. No nic... hlavně, že mám čisté nohy, ty vole. Tak si jdu aspoň překousnout pupeční šňůru a prohlídnout si, jak se rodí placenta. Jak se rodí dítě už jsem stejně jednou viděl, že jo? Chvilí štěstí proběhly, porod byl ukázkově, zašitý je to tak akorát „na míru“ a Luděk je zdravější, víc jsme toho po něm stejně nechtěli... Mluvit bude až je pustí z porodnice, to bude stačit.

Mezitím stačím telefonem oznámit tu zprávu rodině i Mlíkařům na Vodafest. Jo, už byli načatý, ale z těch video přáníček, co nám posílají do porodnice a který zaslechli i ostatní na sále, si v Pelhřimově myslí, že máme za kamarády retardy. Mě to ale dělá radost... ☺ (teda ty přání, ne to, že máme za kamarády retardy). Je cca 01:30 a vyrážím domů, pořád chčije, jsem KO. Asi míň než Lenka, i když by to rození prej mohla klidně učit. Kvalifikaci a vzdělání by na to měla... Doma jsou všichni vzhůru, ale stejně dostanu povolení dojít si nahoru na kopec do stánku dát s klukama jedno. Přicházím do stánku, ale pohled na ty asi čtyři trosky, který tam zbyly, je hrozný. Do háje, co se tu stalo, když sem tu chvíli nebyl? Natočím si jedno, naleju panáky, ať je kluk zdravější... s vypětím posledních sil si zkusím s klukama ještě popovídat, nejde to, asi jim tu někdo udělal lobotomii. Dneska je konec, jdu domů, příští týden to napravíme... Nakonec se to docela povedlo, jsem spokojenější...

PS: Lud'ku, jestli to budeš jednou čist, tak promiň, ale můžeš si za to sám.

PPS: Leni, tati a Tome, díky.

PPPS: Omluvte autorův nespisovný jazyk, ale byl zvolen z důvodu lepší autenticity článku.

PPPPS: Nezapřít a nezapřít.

V Dobré Vodě u Pacova napsal fotr Lukáš Vlach.

foto 2: Pro lepší představu o počasí je zde zachycena nová kára pana Trefila.

foto 2: Zde zachycena rodina LV pro lepší představu o stavu jejich chrupu.

VODAFEST Z POHLEDU MATKY

Na Vodafest se každý Mlíkař těší (kapely, přátelé, pivo, zábava) a určitě i netěší (spoustu příprav a otazníků, zda se to zdaří). Při domlouvání kapel se snažíte ostatním vecpat nějakou vaši oblíbenou, když jí ostatní odsouhlasí, tak doufáte, že bude mít na zvolený datum čas a nebude chtít ranec zlatěáků. Yes! Přijede Dukla Vozovna a Elektrického pána v této sestavě jsem na živo také ještě neslyšela. Pátek začal dobře, ale přeci jen dáte na svůj rozum a odcházíte z akce s dítětem, protože zítra to bude mnohem lepší a v 9. měsíci těhotenství už té energie tolik není. Dopoledne lážo plážo, doladit poslední detaily, ochutnat k obědu chilli con carne od mistra Houdka (zamíchané vepřo knedlo zelo si dám k večeři) a odchod domů s dítětem. Vodafest bez odpoledního spánku by byl pro dvouleté dítě asi náročný. Místní těleso poslouchám z postele, Mlíkaři zahajují akci panáčkem (ten bych si stejně dát nemohla, tak mě tak nemrzí, že tam nejsem) a dítě se probouzí. Převléct do slavnostního merche Vodafestu a hurá do kopce. Ještě stíhám Kluky od Jídelny. Dítě vleze do hradu, kontrolováno otcem, který si vychutnává Poutníka 11°, a já si dělám zálusk na kávu v klidu. Ještě ale zkusím Terku, jestli se se mnou neprojde k toice. Přeci jen velikost močového měchýře je dost omezená. Cestou prosím Terku, zda bychom mohly jít raději na wc k nám domů. A v tu chvíli mi dochází, že se mi na záchod nechtělo. To se jen Luďkovi buď nelíbili Kluci od Jídelny a chtěl mě dostat pryč, nebo se mu naopak líbili natolik, že si je chtěl poslechnout na živo. Byli jsme domluveni, že Vodafest vydrží se mnou a pak může za námi, ale znáte chlapy. Asi jsem to zopakovala málokrát? Nebo málo nahlas? To už je jedno. Každopádně fyzicky jsem byla na Vodafestu celých 10 minut! Nebýt Lukyho kolegy, asi bych se musela odvézt do Pelhřimova sama, protože nikdo „nespal v holinkách.“ Díky Terce a moderní době jsem Duklu poslouchala přes videohovor ještě na čekacím pokoji. V Pejru začalo pršet,

bouřit, později i v Dobré Vodě. Co hrálo po Dukle mi už díky Ludškovi bylo jedno. Počasí zábavu dost narušilo, ale Ludškův příchod na svět dal pípy zase do pohybu a dveře ledniček byly neustále otevřené, panáky tekly proudem. A mě už jen vibroval mobil z příchozími fotkami a videi ze zapíjení (díky!). Nikdy nezapomenu, že Vodafest v roce 2024 byl 13. července.

PS: Je nás ve vsi zhruba 104 a z toho 3 chlapi mají narozeniny ve stejný den :)

Lenka Vacířová

SETKÁNÍ POD JALOVÝM VRCHEM

27.7. proběhlo Setkání na Jalovém vrchu po třiadvacáté. V zájmu lesního hospodářství neproběhlo přímo setkání na vrcholu naší „Fudžijamy“, ale v březovém hájku na úpatí kopce. Přednášející, jeden z nejznámějších kazatelů dnešní doby Pavel Hošek, hovořil na téma Evangelium podle Bohumila Hrabala. Pohledem badatele na nově nalezené materiály o vztahu českého spisovatele k víře. Pro členy spolku Lesklé koule to byl silný zážitek vzhledem k tomu, že Bohumil Hrabal byl, je a bude prvním čestným členem spolku a byl, je a bude myšlenkovým guru života spolku. Jako každý rok pokračovalo odpoledne divadlem. Letos si své představení připravilo divadlo Studna z jižních Čech. S divadlem si s chutí zahrála pomalu půlka vesnice. Herci i neherci se následně povесelili v rámci volného programu na návsi.

Poznámka redaktora: dle svědectví toho času studenta v Praze, matce měst, Bohumila Z. z č.p. 19., profesor Pavel Hošek Th.D. chodí po Praze, matce měst, a stále vzpomíná na toto setkání.

M. M. Zíka a J. Hlavinka

SETKÁNÍ RODÁKŮ A PŘÁTEL OBCE

To se takhle jednoho dne odpoledne rozezněl Mildovi telefon. Volal „babinec“, že už je na čase udělat další sraz rodáků a přátel obce. Byla jsem velmi mile překvapená, že první krok k uspořádání této akce vyšel od vás – občanů! A zastupitelstvo řeklo: Ano! Proč ne! Léta běží, rodáků ubývá, proč se nesejít. A tak začalo dlouhé plánování.

Muzika. To byla první věc, co se musela vyřešit. Milda obvolal všechny možné hudební soubory z blízkého i vzdálenějšího okolí, které mu byly doporučené vámi, nebo právě soubory, které už na naše datum něco měly. Nová Lesanka z Humpolce nám slíbila účast. Takže datum a hudbu bychom měli.

Co nám ale moc nehrálo do karet, byla rekonstrukce třídy. Náš plán byl zvládnout to do konce prázdnin, ale jak je to s termíny a časem na stavbě, o tom by vám mohl Lukáš Vlach povídat celý večer u piva. Nemožné se stalo skutečným a třída vypadala, že už je hotová. Akorát ten nepořádek... Ale nebylo tam nic, s čím by se nedokázala Lída Zíková během své letní brigády poprat. O úklid Mlíkárny, Kofolárny, hasičárny se postaraly spolky, které tyto budovy užívají.

Během června a července jsme museli vyřešit pozvánku (takže program, divadlo, faráře, koně, ...), která se mohla vytisknout a rozeslat všem rodákům (tímto děkujeme Stáně Zíkové za pomoc).

Na čtvrtek 29. 8. jsme už ale na pomoc museli pozvat i vás – občany. 100 hlav, 100 názorů a 100 nápadů (4 nejmladší občané DV v té době ještě neuměli mluvit, tak je nepočítám :)). Domluvili jsme se, co kdo napeče, kolik se čeho objedná, co bude jíst kapela. Co se týče občerstvení pro návštěvníky, tak se naše názory značně rozcházely. Jedni si mysleli, že nebude co jíst, a druzí si mysleli, že se přijedou všichni jen najíst. No, nějak to dopadne.

V pátek začaly přípravy – postavit všechny stany, stoly a lavice, propláchnout chlazení, stoly a židle ve třídě, dokončit výstavu fotek v knihovně, Mlíkárně i Koflárně, vystavit kalendáře v kovárně a další... V sobotu se dokončovala stezka po vsi, napíchlo se maso na gril, připravil se stánek s obecními věcmi, vynesl se oltář před kapličku, vybíraly se buchty, koláče, záviny, připravoval se výčep ve škole i v Mlíkárně. Bylo toho ještě dost.

Vše se zvládlo a ve 13:00 mohl starosta přivítat všechny rodáky, přátele obce a také nejmladšího rodáka – Luďka Vlacha. Následovalo odhalení sedmi obrazů ve třídě. Sedm obrazů = sedm důležitých milníků naší obce. Kapela zahrála pár písní, aby nás navnadila na další hraní, a pak jsme se přesunuli před kapličku na mši. Nezapomněli jsme ani na rodáky, kteří položili svůj život v 1. sv. válce, a za hudebního doprovodu položili členové hasičského sboru věnec k pomníku. Následovala volná zábava. Stoly se zaplnily sladkými a slanými talíři – velké díky patří všem pekařům a pekačkám, kteří se do přípravy občerstvení zapojili. Káva k tomu byla samozřejmostí. A teď už se jen povídalo, jedlo, povídalo, jedlo, procházelo po vsi, někteří se podívali na napínavý fotbalový turnaj na hřišti, jiní se raději projeli s koňmi, v knihovně probíhaly debaty nad fotkami, kdo je kdo a kdy to bylo. Začátek divadla se trochu opozdil, ale pan divadelník to všem vynahradil a vykouznil úsměvy snad na všech tvářích. Čas plynul, sluníčko zapadalo a sním i teplo. Kapela ve větším složení dohrála a ve třídě se připravila malá Lesanka, kam se poté přesunuli i rodáci, občané a přátelé obce a pokračovalo veselí až do pozdních hodin.

V neděli se mužská část pustila do uklízení stanů a lavic, ženy se chopily výčepu a třídy. Kupodivu jsme to zvládli rychle, společně se naobědvali a rozešli se do svých domovů si po tom víkendu trochu odpočinout. Bylo to náročné, ale bezva. Těšíme se na další setkání.

Lenka Vacířová

KOLEM DOBRÉ VODY

Letošní, již pátý ročník cyklovyjížd'ky Kolem Dobré Vody neměl úplně štěstí na počasí. V původním termínu, v sobotu 14. září sužovaly celou republiku vydatné deště, na Moravě doprovázené silnými povodněmi, termín byl tedy o dva týdny posunut na 28. 9.

Na tento den opět předpověď příliš nepřála, mělo být něco kolem 10 stupňů a dešťové přehánky téměř jisté. Kvůli posunu termínu nedopadly ani některé domluvené zastávky v restauračních zařízeních, přesto však veškeré přípravy proběhly jako v předchozích letech. Mapy, upomínkové medaile a tyčinky na cestu byly připraveny a v kotlících se hřál kat'ák a guláš z obecní zabíjačky.

I přes trable s posunem termínu a bídou předpověď se na startu sešlo padesát odvážlivců, kteří dle svých sil volili mezi třemi různě dlouhými trasami. Čtvrtá, běžecká trať, zůstala neproběhnuta, rodina běžců Marešových pro tento rok nebyla v kondici.

Cyklookruhy délky 20, 40 a 60 km letos vedly jižním a východním směrem. Děti a dva pěší účastníci se na dvacetikilometrové trase podívali do Lidmaně, Nové Cerekve, Leskovic a Moravče. Střední trasa vedla z Lidmaně lesy na Drážďany, Božejov a odsud se přes camp Ondřejov stáčela opět do Nové Cerekve. K nejdelší trase se po Drážďanech přidaly ještě zastávky v Rynárci, Nemojově, v Pelhřimově na Stráži a odtud opět do Ondřejova.

Z pohledu účastníka závěrečné skupiny spíše vysedávající po restauračních zařízeních než závodící, bych hodnotil letošní ročník jako dosti promrzlý a o to náročnější bylo každé zpětné nasednutí na kolo. Slibovaná asi dvouhodinová přehánka přišla kolem druhé odpoledne a nás naštěstí zastihla na zastávce v Nemojově, dost účastníků už bylo v cíli, ale někteří takové štěstí ale neměli a pěkně promokli. Velký dík proto patří občerstvovacím zastávkám, kde se dalo hezky odpočinout, zahřát, usušit a připravit na další úsek. Možná proto závěrečná skupinka dorazila za svitu čelovek cca v půl desáté večer.

Celý den proběhl bez fyzických zranění, to duševní si odnesli pouze Jaroslav Pejčoch vyválený za tmy v bahně a kamenský Jenda Král letecky dojízďející do hospůdky pod hráz Nemojovského rybníka.

Při večerním zhodnocení vládla všeobecná spokojenost, všem odvážlivcům tedy děkujeme a těšíme se na příští rok, kdy prý hlásí teplo a sluníčko.

Martin Trefil

KONCERTY V MÍSTNÍ ŠKOLE

9. 3. Návrat Karla Vepřeka do Dobré Vody

Karel se do Dobré Vody vrátil po letech a navázal tam, kde skončil. Svou hudbou připomenul texty Bohuslava Reynka, Pavla Kolmačky a také Martina Jirouse z nové, v době koncertu ještě nevydané desky: Písně ze dvora krále Magora. Koncert potěšil především milovníky hudby a silné ve víře. Doufáme, že nepřátelé, kteří se k našemu překvapení ještě najdou, Karla neodradili, a budeme se nadále potkávat v přátelském duchu s hudbou v uchu.

Koncert Václava Koubka a živý obraz.

20. 4. proběhl koncert písničkáře Václava Koubka, mimo jiné známého českého herce Národního divadla v Praze. Součástí koncertu byl živý obraz místního divadelního spolku Brčál. Ve strnulé pozici umělci vyjevili obraz Karla Klafundy staršího – Příjezd prvního traktoru Zetor od Kamene do Dobré Vody. Původní obraz Karla Klafundy staršího se bohužel nedochoval, jelikož jím byl hašen požár stohu na poli směrem k Lidmani. Díky tomu se předešlo polnohospodářské krizi, avšak o obraz jsme přišli.

Pro připomenutí, autor obrazu Karel Klafunda starší byl otcem námi všemi oblíbeného a známého fotografa Karla Klafundy mladšího. Karel Klafunda ml. se proslavil zejména fotografiemi vrcholných představitelů Dobré Vody při interpelacích v Parlamentu České republiky.

Písničkář Václav Koubek, který zná prkna na podlaze a stupínku ve třídě naší bývalé školy jak své měchy, obraz dokreslil hrou na svou harmoniku, a tím se iluze stala dokonalou. Následující koncert plně rozvinul pomyslnou kytici plnou hudby a vřelého slova.

Na přiloženém snímku je téměř s přesností zachycen původní obraz.

Setkání s Lubošem Pospíšilem 19. 10.

Legenda českého beatu a člen Beatové síně slávy zahrál v Dobré Vodě. Jak se již stalo tradicí, vždy na podzim koncertuje ve třídě bývalé školy Luboš Pospíšil.

Hudebník potěšil místní, přespolní i Karla T. s jeho poručníkem, což je důkaz, že Luboš oslovuje jedince napříč generacemi a spojuje nespojitelné.

Autoři článku: Čáp a Milouš

Překlad do srozumitelné češtiny: Anežka z č. p. 13

DIVADELNÍ SEZÓNA V DOBRÉ VODĚ.

Jako již několik posledních let, i letos v Dobré Vodě probíhala nejen hudební, ale i divadelní produkce.

V sobotu 17. 2. začala divadelní sezóna veselohrou Pohádka mládí v podání kočovného divadelního souboru Květ Života. Tento soubor vystupoval v dobrovodské škole poprvé, i tak se třídu podařilo naplnit a obecnost se výborně bavilo.

Týden nato vystoupila se svou autorskou pohádkou Červené mňoukání výtvarnice Tereza Říčanová. Její výrazný, osobitý projev společně s vlastnoručně vyrobenými loutkami a kulisami

dokázaly dětské publikum hezky zaujmout. Délka představení cca 20 min. byla pro dětskou pozornost akorát a obzvlášť ceněna byla možnost osahat si kulisy a hlavní loutkové hrdiny.

V sobotu 11. 5. byl již poněkolkáté vypraven autobus na divadelní představení ochotnického spolku J. K. Tyla do Počátek, kde jako jedna z hlavních hvězd každoročně září obecní přítel Lukáš Nojman Matoušek. Hra z nemocničního prostředí plná vtipných dialogů, zajímavých scének a dějových zvrátů nás udržela v pozornosti celou dobu a právem si zasloužila potlesk ve stoje. Tleskalo se nejen představení, ale hlavně paní režisérce Aleně Jandové, která se po neuvěřitelných šedesáti letech loučila s prací pro počátecké divadlo a právem jí patřily děkovné proslovy a četné dary na konci představení. Jenom dobrovodský autobus nebyl tak naplněn jako v předchozích letech a starosta musel lístky vracet. Tuhle jedinečnou příležitost zájezdu za kulturou je škoda nevyužít, takže za rok se doufám potkáme ve větším počtu...

Představení pro děti na pouti a setkání přátel na Jalovém vrchu budou pravděpodobně zmíněna v jiných člancích, zakončím tedy ten svůj posledním divadelním představením letošního roku, které se konalo 7. 12. ve škole. Rodinovský spolek víceméně holek k nám se svými autorskými hrami jezdí posledních několik let pravidelně, letos přivezl hru s názvem Zájezd na Hlubokou. Ve třídě se mi podařilo napočítat přes 60 diváků, kteří se zájezdem skupiny důchodců na Hlubokou bavili od začátku do konce. Vtipné dialogy mezi herci, občasná improvizace a témata her z běžného života jsou poznávacím znamením rodinovských ochotníků a jinak tomu nebylo ani letos. Nejmenovaná účastnice podobných zájezdů prohlásila, že přesně takhle to vypadá na zájezdech, kam jezdí ona, akorát se tam tak nehádají. Potlesk ve stoje v nacpané třídě opět ukázal, že divadlo nás baví a ochotnické spolky z okolí rozhodně ve školy nebyly naposledy.

Martin Trefil

KRONIKA OBCE DOBRÁ VODA U PACOVA 2023

POČASÍ

Začátek roku byl velmi teplý, teplota šplhala i k 15 stupňům nad nulou. Sníh nebyl, občas pršelo. Ani na horách sníh téměř nebyl, nelyžovalo se. Od poloviny ledna klesla teplota k nule i lehce pod ní, pršelo, padal mokrý sníh, vše namrzalo v noci i ve dne, vozovka i chodníky velmi klouzaly. Začátkem února uhodily mrazy v noci k deseti stupňům pod nulou. 1. února byla i bouřka, hřmělo, blýskalo se a velmi silně foukal vítr a padal sníh. Trvala však jen velmi krátce. V polovině února se oteplilo až na deset stupňů nad nulu a ve vzduchu byl cítit náznak jara. V březnu byl také jeden týden nadprůměrně teplý, celkově byl ale březen chladný a vlhký. Začátkem dubna ještě klesaly teploty v noci pod bod mrazu, od poloviny dubna ale již ne a denní teploty stoupaly k patnácti stupňům nad nulu i více. Srážkově byl duben vydatný. Nejvyšší teploty byly v polovině července a pak ještě v polovině srpna. Celkově byl letošní rok srážkově nadprůměrný a i teplotně nadprůměrný. Začátkem prosince bylo hodně sněhu, technika musela prohrnovat silnici do Vysoké Lhoty. Během prosince ale sníh roztál a teploty byly opět nadprůměrné.

AKCE

7. ledna proběhla výroční hasičská schůze.

8. ledna obcházeli vesnici Tři králové a pro Charitu Pacov vybírali příspěvky. Za krále se opět převlékli A. Hlavinková, L. Zíková a O. Amcha. Vybralo se 6916 Kč.

14. ledna sehrála paní Tereza Říčanová z Mezné divadelní představení nejen pro malé diváky, ale i pro dospělé. Pohádka se jmenovala Vlk Šedivák. Vystupovaly v ní nejen loutky, ale i sama autorka. Pohádka byla velice vtipná a líbila se všem.

28. ledna proběhla každoroční přednáška Jana Urbana z Vlašimské astronomické společnosti. Opět nám sdělil mnoho zajímavého, co nás čeká nad hlavami v tomto roce. Přednášku v odpoledních hodinách vedl zábavnější formou především pro menší děti. Večer se zúčastnilo asi čtyřicet dospělých posluchačů.

4. února se konal Hasičský ples. K tanci a poslechu hrál pan Vojtěch Kudrna z Pacova doprovázený zpěvačkou Mirkou Císařovou. Asi padesát plesajících účastníků si zábavu i bohatou tombolu velmi užilo. Akce trvala od 20 hodin večer do 3 hodin ráno. Vstupné se vybíralo 100 Kč, lístek do tomboly stál 20 Kč. K občerstvení se podával guláš, utopenci, pivo, limo, víno i tvrdý alkohol.

18. února procházel obcí Masopustní průvod. Masek bylo 27 včetně malých dětí. Obejít celou vesnici trvalo od 13 hodin do 18 hodin. Poté proběhl před školou obvyklý rituál porážky medvěda a následně se zábava přesunula do třídy školy, kde se mohlo tancovat, zpívat a bavit se až do půlnoci. Hudebně a pěvecky podpořil průvod pan Vojtěch Kudrna s kolegou z Pacova. Večer s nimi zpívala ještě paní Mirka Císařová. Obyvatelé jednotlivých domů maskám nabízeli k občerstvení koblihy, uzené, jednohubky, chlebičky, toasty, zabijačku a také alkohol.

25. února uspořádala obec karneval pro nejmenší. K tanci a poslechu hrála kapela Dana Matějky z Moravče. Šestnáct dětí se bavilo tancem a soutěžemi.

4. března sehrál Rodinovský spolek víceméně holek v místní škole divadelní představení Horaláci aneb zůstane to mezi námi. Vstupné se vybíralo 100 Kč a představení zhlédlo asi padesát diváků, kteří se velmi dobře bavili.

17. března se konala přednáška Zrození moderní hudby aneb Beatles to všechno začalo. Přednášejícím byl pan Petr Wágner, farář Církve československé husitské. Zúčastnilo se asi třicet posluchačů.

19. března proběhl výlov rybníka V Hati.

25. března uspořádali rybáři výlov rybníka Pod Zíkova. Při vypouštění vody zaplavili louku pod rybníkem.

25. března se také dobrovolníci pod záštitou obce zúčastnili jako již poněkolkáté Keltského telegrafu. V 19,44 minut poslali světelný signál dále.

1. dubna obec uspořádala pro občany velikonoční tvoření v místní škole. Materiál zajistila M. Trefilová, poté si již každý tvořil sám. Občerstvení poskytla obec z produktů pekárny Adélka, vařila se i káva a čaj. Vznikaly velice krásné velikonoční a jarní dekorace. Účast byla jako každoročně velká, ze všech obydlených domů se někdo do tvoření zapojil. Jako pozornost věnoval starosta každé ženě ještě macešku zakoupenou v Hubertově zahradnictví v Pacově.

8. dubna se uskutečnila od 16,00 hodin v místní škole přednáška o kávě. Velké množství zajímavých informací poskytl Zdeněk Kubák z rodinné pražírny ze Strmilova. Součástí byla i ochutnávka kávy. Večer mohli občané posedět ve velikonoční hospodě.

15. dubna proběhla na návsi v bývalé kovárně obecní zabíjačka. Prase přivezli již zabité z Litohoště od řezníka Jiráka a od 8,00 hodin se pilně pracovalo. Průběžně se zapojilo asi dvacet pomocníků, na které dohlížel a vše řídil řeznický mistr Joža Žák z Dobšic. Odpoledne byl pozván pan

V. Kudrna, aby zpřijemnil od 14,00 hodin ochutnávku produktů svým hudebním vystoupením. Podávaly se jitrnice, jelita, tlačinka, paštika, škvarky, pečený vrabec, prdelačka s kroupami, sekaná plněná panenkou a další. Domácí chléb upekla P. Jarošová /DV 2/. Občané a hosté poseděli před kovárnou pod přístřeškem, který byl prodloužen ještě stanem, neboť hlásili déšť. Chladné počasí však většině návštěvníků nevadilo.

15. dubna dopoledne také skupina dobrovolníků zasadila cca čtyřicet třešní kolem silnice do Kamene. Prosázeli volná místa po obou stranách.

29. dubna obec uspořádala zájezd do divadla v Počátkách. Hrál se představení Jeden a jedna jsou tři. Dopravu zaplatila obec, vstupenky si platili občané sami. Představení v režii Mgr. Aleny Jandové bylo velice vtipné, diváci se velmi bavili.

1. června až 3. června proběhla Dobrovodská pouť. Ve čtvrtek bylo zapotřebí vše připravit, postavit stany, přivést občerstvení, poklidit Mlíkárnu. V pátek po setmění se promítala na návsi animovaná pohádka Velká šestka. V sobotu večer proběhla na návsi pouťová zábava. Program zahájila kapela Protéza z Pacova, poté je vystřídal Orchestr žďárského divadla, který hraje převážně převzaté známé hity. V Mlíkárně se prodávalo občerstvení v podobě pečeného prasete. V neděli se u Mlíkárny vařil jako obvykle pouťový oběd pro nahlášené zájemce. Dopoledne také proběhla v místní kapliče Mše svatá vedená p. Šmejkalem z Pacova. Po obědě odstartoval pouťový fotbalový turnaj, kterého se zúčastnila čtyři místní družstva a jedno družstvo z Kamene. Celé odpoledne byla možnost zastřílet si v místní malé střelnici a občerstvit se v Mlíkárně. Navečer jsme ještě mohli zhlédnout pohádku divadelního spolku Hralous. Celý víkend si také malí mohli zaskákat na skákacím hradu.

22. a 23. července se konal v bývalé Pískovně nad obcí Vodafest. V pátek vystoupilo pět kapel, a to Initium z Pelhřimova, T-bone ze Žďáru nad Sázavou, The Minority ze Slovenska, The Onion Rings a místní kapela Prádelní koš. V sobotu po obědě program zahájilo Místní těleso následováno několika dalšími kapelami. Festivalu se v sobotu zúčastnilo asi sto padesát posluchačů, mnozí vydrželi až do posledních tónů v pozdních večerních hodinách.

5. srpna se měl konat opět výstup na Jalový vrch a setkání na něm s přednáškou. Počasí bohužel vše zhatilo, a tak účastníci setrvali na návsi pod stanem a přednáška „Možnosti obnovy dobrovodského polesí“ se konala tam. Pan Pekař všechny přítomné informoval o možnostech, jak nadále spravovat naše a obecní lesy zdecimované škůdce lýkožroutem smrkovým. Následně pro pobavení vystoupil divadelní spolek ELF s pohádkou, která se jako obvykle líbila nejen dětem, ale i dospělým.

16. září se uskutečnil již čtvrtý ročník Kolem Dobré Vody. Organizátoři připravili tři trasy o délkách 22 km, 44 km a 58 km. Startovalo se od 9,00 hodin před školou. Vyhodnocení proběhlo až ve večerních hodinách, neboť nejdelší trať byla velmi náročná. Pro 98 účastníků byl jako závěrečné občerstvení připraven katův šleh.

2. prosince proběhlo odpoledne v místní škole vánoční tvoření. Zájemci si mohli vytvořit vánoční dekoraci, přitom si popovídat se spoluobčany, vypít kávu nebo čaj a pochutnat si na drobném občerstvení z Adélky Pelhřimov. V 18,00 hodin byl na návsi rozsvícen vánoční kaštan. O vánoční atmosféru se postaraly děti s malým kulturním vystoupením. Na zahřátí se podával horký svařák.

8. prosince proběhla veřejná schůze pro občany naší obce. Ing. Jaromír Čášek podal informace k plánovanému projektu čističky odpadních vod.

28. prosince proběhlo kouzelnické představení pro děti a následně šipkový turnaj pro děti a večer pro dospělé.

31. prosince opět vyrazila skupinka spoluobčanů na pěší túru na Svidník.

VOLBY

Ve dnech 13. a 14. ledna proběhlo první kolo prezidentských voleb. Kandidovalo sedm kandidátů. V naší obci bylo 80 voličů, k urně jich přišlo 64. Nejvíce hlasů získal P. Pavel, a to 27, druhá skončila D. Nerudová s počtem hlasů 14, třetí místo obsadil A. Babiš s 12ti hlasy. V obci získal 9 hlasů i P. Fischer a M. Hilšer 2. Ve dnech 27. a 28. ledna proběhlo druhé kolo voleb, do kterého postoupil P. Pavel a A. Babiš. V obci se zúčastnilo 67 voličů. Ti podpořili kandidáta Petra Pavla 55 hlasy a Andreje Babiše 12 hlasy. Ve volbách zvítězil Petr Pavel.

SBĚR ODPADU

11. dubna až 20. dubna byl v obci umístěn kontejner na nadměrný komunální odpad.

23. a 24. září mohli občané vyhodit elektroodpad do speciálního kontejneru.

25. září až 1. října byl k dispozici kontejner na nebezpečný odpad.

Veškerý odpad likviduje firma SOMPO a.s.

BRUSLENÍ

17. listopadu a 28. prosince si občané mohli jet zabruslit na zimní stadion do Pelhřimova. Již několik let nám počasí nepřeje a na rybnících v obci není téměř možné bruslit. Podaří se to jen

několikrát za zimu. Proto se spoluobčané domluvili a pronajali si placenou hodinu na zimním stadionu v Pelhřimově.

REKONSTRUKCE VÝČEPU

Zastupitelstvo obce odsouhlasilo kompletní rekonstrukci výčepu v bývalé škole. Od září do začátku prosince byla částečně vyřezána původní dřevěná podlaha a nahrazena dlažbou. Omítka byla odstraněna, předělány rozvody vody, odpadu i elektřiny. Starý nábytek byl nahrazen novým. Byly obnoveny spotřebiče. Výčep nyní vypadá čistě a moderně. 2. prosince byl zkolaudován občany při vánočním tvoření.

OBYVATELSTVO

V polovině roku přesáhl počet obyvatel naší obce stovku. Tuto zprávu nám starosta sdělil přes aplikaci Munipolis, prostřednictvím které nás zastupitelstvo informuje o důležitých akcích a událostech v obci.

Zdeňka Marešová

OBECNÍ KNIHOVNA FRANTIŠKA ZÍKY

V letošním roce část čtenářů začala navštěvovat Základní školu v Pacově, a tím se laťka gramotnosti výrazně posunula. Do knihovny stále odebíráme dTest a dětské časopisy Dráček a Čtyřlístek. Stále funguje spolupráce s okresní knihovnou Pelhřimov, která nám 4x do roka vozí knihy na půjčení.

Na Halloween proběhla stezka kolem školy, kdy malí čtenáři plnili různé úkoly.

Liduška Zíková

PEKAŘOVNA ADÉLKA

A je tu další zúčtování toho, jak moc máme pečivo od Adélky rádi a jak jejich skvělou službu využíváme. Celkem je registrovaných 16 domácností z Dobré Vody a 1 přespolní. Aktivních odebírajících je 13 domácích a 1 přespolní.

Za celý rok (tj. od 1.12.2023 do 30.11.2024) jsme si naobjednali a projedli produkty za 141 375,- Kč, což je o 3395 Kč méně než v loňském roce. V průměru tedy měsíčně objednáme pečivo za 11 781 Kč. Nejmenší tržbu jsme udělali Adélce v červnu – 9820 Kč, naopak nejvyšší v září – 12 409 Kč.

Nejvyšší objednávka byla v pátek 22.3.2024 – 2222 Kč (dobroty na velikonoční tvoření), naopak nejnižší objednávka byla v pondělí 29.7.2024 – 465 Kč.

Za všechny roky dohromady jsme u Adélky projedli pečivo za 652 355,- Kč.

PS: Prosím všechny odběratele, mějte své tašky viditelně popsané. Občas se stane, že musí pečivo rozdat z důvodu mé nepřítomnosti někdo jiný, a to se bez popsaných tašek fakt nedá. A když tam nemáte tašku, tak se to nedá už vůbec :)

Lenka Vacířová

KONTROLA STAVEBNÍCH PRACÍ

I letos musela proběhnout kontrola stavebních prací v ulici Pod Jalovým vrchem – 22.11.2024.

Parc. č. 1401

Stavebník Jan Vlach nám popsal aktuální stav:

„Naše roubenka letos prošla velkým množstvím dokončovacích prací, a tak máme spoustu dobrých zpráv. V podkroví už máme kompletní podlahu, schodiště teď zdobí zábradlí, a koupelny – jak dole, tak nahoře – už jsou v podstatě hotové. Mistr Šustr, náš obkladač, se postaral o finální detaily, které nás napadly dodatečně, a zvládl je klasicky se zpožděním i s bravurou. Velkým krokem kupředu je také naše nová kuchyň, kterou nám sestavil Radek. Zatím je spíš stylovou dekorací, ale už brzy by v ní mohlo zavonět první jídlo. Do roubenky také postupně přibývá nábytek, takže se pomalu začíná stávat obyvatelnou. Pokud všechno půjde podle plánu, rádi bychom na jaře uspořádali slavnostní „zkolaudování“ roubenky třeba u grilu. A hned poté (nebo možná i předtím) bychom ji rádi zkolaudovali i oficiálně na stavebním úřadě a zažádali o číslo popisné. Co se týče okolí, země kolem roubenky se trochu pohnula – ale opravdu jen nepatrně, žádné velké změny se nekonalý. Ty si šetříme na příští rok, stejně tak na svůj čas čeká i terasa.“

Parc. č. 1402/3

Ani v poslední stavbě nezháleli a posunuli se zase o kousek dál. Katka nám popsala aktuální stav prací. Elektřina, voda a odpady jsou hotové. Díky tomu mohli dokončit omítky v celém domě kromě schodiště. Teď budou vyklízet všechny prostory, aby se rozmotaly trubky na podlahové topení a mohly se vylít podlahy. Těžké rozhodování při výběru obkladů mají za sebou, obklady už mají i u sebe a začne se realizovat koupelna, toaleta a další místnosti. Příští rok je čeká tedy spousta práce, ale budou pokračovat, co jim budou síly stačit.

Kontrola byla provedena těmi nejvyššími obce Dobrá Voda u Pacova

GALERIE

-Exkurze SOMPO

-Divadlo Terezy Říčanové

-Divadlo na Setkání rodáků

-Obecní zabijačka

-Velikonoce 2024 – přestupný rok

-Vánoční tvoření a rozsvícení Vánočního stromu

-Hasiči v Eši

-Pout'

-Masopust

-Obecní bruslení v Pelhřimově i u nás na rybníce

-Silvestrovský výšlap na Svidník

Všem akcionářům
společnosti SOMPO, a.s.

V Pelhřimově dne 17.10.2024

Ukončení výsypu plechových nádob

Z rozhodnutí představenstva společnosti SOMPO, a.s. od 1.1.2027 končí výsyp
plechových nádob v regionu svozové společnosti SOMPO, a.s.

Tento krok je nezbytný pro další vývoj systému svozu odpadů.

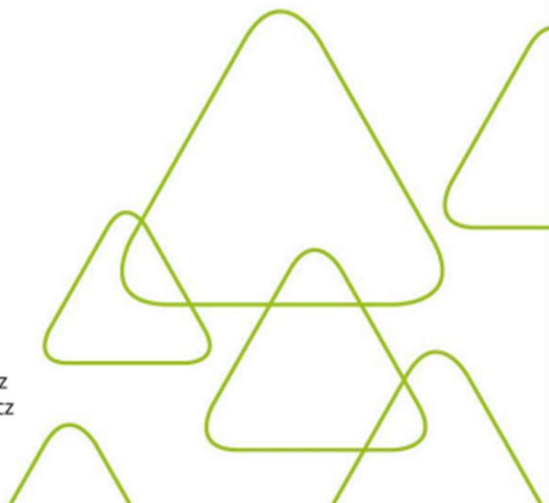
Tímto Vás žádám o pravidelné (opětovné) zveřejňování tiskové zprávy v příloze
všemi možnými komunikačními cestami

Děkuji za pochopení a zveřejnění

.....
Ing. Radek Lapáček
Ředitel společnosti
SOMPO, a.s.

SOMPO, a.s.
Svatovítské náměstí 126
393 01 Pelhřimov

IČ: 25172263   info@sompo.cz
DIČ: 25172263   www.sompo.cz
č. ú: 224 835 285 / 0300

Tvůrci časopisu:

Miloslav Matěj Zíka

Lenka Vacířová

Lukáš Vlach

Stanislava Zíková

Jan Vlach

Martin Trefil

Anna Trefilová

Petra Jarošová

Ludmila Zíková

Klára Zíková

Ondřej Amcha

Antonín Zíka

Anežka Hlavinková

Zdeňka Marešová

Bohumil Zíka

Jan Pejčoch

Barbora Bělovská

Jaroslav Pejčoch

Miroslav Vlach ml.

Jan Hlavinka